

Старійшина М. Рассел Баллард
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Знаходити радість у милосердному служінні

Давайте проявляти нашу любов і вдячність за викупну жертву Спасителя, через наші прості, співчутливі вчинки служіння.

Брати і сестри, я сподіваюся, що гості Солт-Лейк-Сіті використають можливість насолодитися кольорами та ароматами красивих весняних квітів на Храмовій площі.

З весною приходять оновлення світла і життя, що нагадає нам через зміну пори року про життя, жертву і воскресіння нашого Господа і Вкупителя, Ісуса Христа, бо “все створено і зроблено, щоб нести свідчення про [Нього]” (Мойсей 6:63).

На противагу цьому прекрасному фону весни та її символу надії, є світ невпевненості, складності і сум’яття. Вимоги щоденного життя—навчання, робота, виховання дітей, керування Церквою та покликання, мирські завдання та навіть біль і горе неочікуваної хвороби і трагедії—можуть знесилити нас. Як нам звільнитися від цього складного павутиння викликів і невпевненості, щоб знайти спокій розуму та щастя?

Часто ми схожі на молодого бізнесмена з Бостона, котрий у 1849-му, як свідчить розповідь, підхопив Каліфорнійську золоту лихоманку. Він продав усе своє майно, щоб податися на пошуки долі до Каліфорнійських річок, де за чутками були такі великі самородки золота, що людині самотужки їх важко нести.

День за нескінченним днем юнак занурював свій піддон у річку і виймав його пустим. Його єдиною нагородою була зростаюча гора каміння. Зневірений і розорений, він був готовий кинути все, доки одного дня до нього не підійшов старий досвідчений золотошукач і сказав йому: “Чималу гору каміння ти тут назбирав, хлопче”.

Молодий чоловік відповів: “Тут немає золота. Я повертаюся додому”.

Підійшовши до гори каміння, старий золотошукач сказав: “Є тут золото. Просто ти не знаєш, де його знайти”. Він підняв два камені

і вдарив один об одного. Один камінь тріснув, відкривши всередині кілька золотих крапель, які засіяли на сонці.

Поглянувши на випуклість шкіряної сумки, яка обв’язувала стан золотошукача, хлопець сказав: “Я шукаю самородки такого розміру, як у вашій сумці, не якісь там крихітні шматочки”.

Старий золотошукач простягнув сумку до юнака і той зазирнув, сподіваючись побачити кілька великих самородків. Він був приголомшений, побачивши, що її наповнювали тисячі дрібних шматочків золота.

Старий золотошукач сказав: “Синку, мені здається ти так захопився пошуками великих самородків, що втрачаєш можливість наповнити свою сумку дорогоцінними шматочками золота. Терпляче збираючи ці крихітки, я здобув велике багатство”.

Ця історія демонструє духовну істину, якій Алма навчав свого сина Геламана:

“Через мале і просте відбувається велике...”

І дуже незначними засобами Господь... досягає спасіння багатьох душ” (Алма 37:6–7).

Брати і сестри, євангелія Ісуса Христа проста, незалежно від того, як сильно ми намагаємося ускладнити її. Нам слід докладати зусилля, щоб зберегти наше життя таким же простим, не обтяженим зовнішніми впливами, зосередженим на найголовнішому.

Що це за дорогоцінні прості елементи євангелії, які сповнюють наше життя ясністю і метою? Що це за краплення євангельського золота, невтомне накопичення яких протягом усього нашого життя нагородить нас головним скарбом—дорогоцінним даром вічного життя?

Я вважаю, що є один простий, але глибокий—навіть прекрасний—принцип, який охоплює усю евангелію Ісуса Христа. Якщо ми всім серцем сприймемо його і зробимо цей принцип фокусом нашого життя, він очистить і освятить нас настільки, що ми зможемо знову жити у присутності Бога.

Спаситель говорив про цей принцип, коли відповів фарисею, який запитав: “Учителю, котра заповідь найбільша в Законі?”

Він же промовив йому: “Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою”.

Це найбільша й найперша заповідь.

А друга однакова з нею: “Люби свого ближнього, як самого себе” (Матвій 22:36–40).

Лише тоді, коли ми любимо Бога і Христа усім нашим серцем, душею та розумом, ми здатні ділитися цією любов’ю з нашими ближніми шляхом служіння і добрих справ—так, як любив би і служив Спаситель усім нам, якби Він був серед нас сьогодні.

Коли ця чиста любов Христа—або милосердя—огортає нас, ми думаємо, відчуваємо і діємо все більше так, як би Небесний Батько й Ісус думали, відчували і діяли. Наша мотивація і бажання серця схожі на ті, які є у Спасителя. Він розповів про це бажання Своїм апостолам напередодні Свого розп’яття. Він сказав:

“Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив,...

По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою” (Іван 13:34–35).

Любов, яку описав Спаситель, є активною любов’ю. Вона проявляється не у великих і героїчних

вчинках, а в простих справах доброти і служіння.

Є незліченна кількість способів та обставин, в яких ми можемо служити іншим і любити їх. Дозвольте мені запропонувати лише декілька з них.

Перше, милосердя починається вдома. Єдиним найважливішим принципом в управлінні домоюкою має бути застосування Золотого правила—настанови Господа—“Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви” (Матвій 7:12). Уявіть собі на мить, які були б ваші відчуття, якби на вас були направлені бездумні слова або вчинки. Давайте власним прикладом навчати членів нашої сім’ї любити один одного.

Іншим місцем, яке надає нам багато можливостей для служіння, є Церква. Наші приходи і філії повинні бути місцями, де Золоте правило завжди керує нашими словами і вчинками один до одного. Якщо ми будемо по-доброму ставитися один до одного, будемо промовляти слова підтримки і заохочення і будемо чутливі до потреб один одного, ми зможемо створювати атмосферу любові і єдності серед членів приходу. Там, де є милосердя, там немає місця пліткам чи недобрим словам.

Члени приходу, і дорослі і молодь, можуть об’єднатися у

значущому служінні заради благословення життя інших. Лише два тижні тому президент Південно-американської північно-західної території, старійшина Маркус Б. Неш, сімдесятник, звітував, що призначивши “сильних духом відповідати за тих, хто слабкий” вони рятують сотні малоактивних дорослих і молоді. Завдяки любові і служінню—“один за одним” вони повертаються. Такі добрі справи створюють міцний і тривалий зв’язок між усіма, хто залучений до цього—тими, хто допомагають, і тими, кому допомагають. Так багато безцінних спогадів пов’язано з таким служінням.

Коли я озираюся на своє багаторічне провідництво в Церкві, деякі із найкращих моїх спогадів стосуються часів, коли ми з членами приходу разом надавали комусь допомогу.

Наприклад, я пам’ятаю, як єпископом працював з кількома активними членами мого приходу, вичищаючи силосну яму на благодійній фермі колу. То не було приємним завданням! Малоактивного брата, який не ходив до церкви багато років, запросили приєднатися до нас. Через любов і дружбу, які він відчув, коли ми працювали і спілкувалися у тій смердючій силосній ямі, він повернувся до Церкви і пізніше запечатався у

храмі зі своєю дружиною та їхніми дітьми. Наша дружня підтримка через служіння благословила його дітей, онуків і тепер правнуків. Багато хто з них відслужили на місії, уклали шлюб у храмі і виховують вічну сім'ю—великі наслідки, до яких привела проста річ—маленьке вкраплення золота.

Третя область застосування нашого служіння—це наші місцеві громади. В якості чистого прояву нашої любові і піклування, ми можемо прийти на допомогу тим, хто її потребує. Багато хто з вас одягав футболку “Руки допомоги” і невтомно працював над полегшенням страждань і покращенням життя ваших громад. Неодружена молодь

у Сендайському колі, Японія, недавно надала безцінне служіння, шукаючи членів Церкви після руйнівного землетрусу і цунамі. Є незліченна кількість можливостей для служіння.

Через нашу сердечну доброту і служіння ми можемо подружитися з тими, з ким служимо. Із цієї дружби приходиться краще розуміння нашої відданості євангелії і бажання більше дізнатися про нас.

Мій добрий друг, старійшина Джозеф Б. Віртлін, говорив про силу цього принципу, коли сказав: “Доброта—це суть величі... це ключ, який відкриває двері й започатковує дружбу. Вона пом'якшує серця й формує стосунки, що можуть

тривати все життя” (“Сила доброти”, *Ліягона*, трав. 2005, с. 26).

Інший спосіб служити дітям Небесного Батька—це через місіонерську роботу—не лише в якості місіонерів повного дня, але як друзі і сусіди. Майбутнє зростання Церкви не прийде тільки через стукання у двері незнайомців. Воно відбудеться тоді, коли члени Церкви разом з нашими місіонерами, сповнені любов'ю до Бога і Христа, побачать потреби і відгукнуться на ці потреби в душі милосердного служіння.

Коли ми це зробимо, брати і сестри, чесні серцем відчують нашу щирість і нашу любов. Багато хто захоче дізнатися про нас більше. Тоді, і лише тоді, Церква зростатиме і наповнить землю. Цього неможливо досягти лише зусиллями місіонерів, але для цього вимагається зацікавленість і служіння кожного члена Церкви.

У всьому нашому служінні ми маємо бути сприйнятливими до підказок Святого Духа. Спокійний, тихий голос підкаже нам, кому потрібна наша допомога і як ми можемо допомогти.

Президент Спенсер В. Кімбол сказав: “Важливо, щоб ми служили один одному в царстві... Так часто наше служіння складається з простого заохочення або надання... допомоги із рутинними завданнями, але якими славними будуть наслідки... з маленьких, але добре продуманих дій!” (*Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* [2006], с. 82).

І Президент Томас С. Монсон сказав:

“Люди завжди мають потреби і кожен з нас може зробити щонебудь, щоб комусь допомогти...”

Якщо ми не губимо себе у служінні іншим, то наше життя має

небагато сенсу” (Ліягона лист. 2009, с. 85).

Брати і сестри, дозвольте мені знову наголосити, що найважливішою якістю Небесного Батька і Його Улюбленого Сина, якої нам слід прагнути і намагатись розвинути її в собі, є дар милосердя, “чист[ої] любов[і] Христа” (Мороній 7:47). З цього дару походить наша здатність любити і служити іншим так, як це робив Спаситель.

Пророк Мормон навчав нас надзвичайній важливості цього дару і сказав нам, як ми можемо його отримати: “Отже, мої улюблені браття, молисья Батькові з усією енергією вашого серця, щоб вас було сповнено цією любов’ю, яку Він дарував усім, хто є істинними послідовниками Його Сина, Ісуса Христа; щоб ви могли стати си-нами Бога; щоб коли Він явиться, ми могли бути такими, як Він, бо ми побачимо Його таким, як Він є; щоб ми могли мати цю надію; щоб нас було очищено саме так, як Він є чистим” (Мороній 7:48).

Великі речі виконуються простими і маленькими засобами. Як маленькі краплі золота, які з часом збираються у величезний скарб, наші маленькі і прості вчинки доброти і служіння складуться у життя, сповнене любові до Небесного Батька, відданості роботі Господа Ісуса Христа і відчуття миру і радості кожного разу, коли ми робимо крок один до одного.

Наближаючись до святкування Великодня, давайте проявляти нашу любов і вдячність за викупну жертву Спасителя, через наші прості, співчутливі вчинки служіння нашим братам і сестрам вдома, в церкві і в наших громадах. Про це я смиренно молюся в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

Старійшина Ніл Л. Андерсен
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Готувати світ до Другого пришествя

Ваша місія буде священною можливістю приводити інших до Христа і допомагати готуватися до Другого пришествя Спасителя.

Цього вечора я буду звертатися конкретно до тих, кому від 12 до 25 років, і хто має священство Бога. Ми дуже багато про вас думаємо і молимося про вас. Ми бачимо те, які ви хороші і пишаємося вами. Колись я розповідав історію про нашого чотирирічного онука, який сильно штовхнув свого молодшого брата. Утишивши заплакану дитину, моя дружина Кеті повернулася до чотирирічного хлопця і серйозно запитала: “Чому ти пхнув свого молодшого брата?” Він подивився на свою бабусю і відповів: “Пробач, бабусю. Я загубив свою каблучку Вибирай Правду і тепер не можу правильно вибирати”. Ми знаємо, що ви з усіх сил намагаєтесь завжди вибирати правду. Ми дуже любимо вас.

Чи приходилося вам замислюватися над тим, чому вас прислали на землю у цей конкретний час? Ви народилися не в часи Адама і Єви, чи коли Єгиптом правили фараони, або під час правління династії Мінь. Ви прийшли на землю у цей час, через

20 століть після Першого пришествя Христа. Священство Бога було відновлене на землі і Господь почав Свою роботу по підготовці світу до Свого повернення в славі. Це дні великих можливостей і важливої відповідальності. Ці дні належать вам.

Прийнявши хрищення, ви заявили про свою віру в Ісуса Христа. Ваше висвячення у священство посилило ваші таланти і духовні здібності. Один із ваших важливих обов’язків—це допомогти приготувати світ до Другого пришествя Спасителя.

Господь призначив пророка, Президента Томаса С. Монсона, керувати роботою Його священства. Вам Президент Монсон сказав: “Господу потрібні місіонери”¹. “Кожний гідний, здатний до служіння молодий чоловік повинен підготуватися, щоб служити на місії. Місіонерське служіння є обов’язком священства, виконання якого Господь чекає від вас, кому було так багато дано”².

Місіонерське служіння вимагає жертви. Завжди буде щось, що вам